

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobců: a) Ing. M. Z.**, nar. „X“, bytem „X“, **b) Ing. M. Z., MBA**, nar. „X“, bytem „X“, **c) Mgr. Ing. J. P.**, nar. „X“, bytem „X“, **d) Ing. L. T.**, nar. „X“, bytem „X“, **e) JUDr. S. H.**, nar. „X“, bytem „X“, **f) Bc. J. J.**, nar. „X“, bytem „X“, **g) Ing. S. D.**, nar. „X“, bytem „X“, **h) Ing. F. K.**, nar. „X“, bytem „X“, **ch) Mgr. Ing. J. Š.**, nar. „X“, bytem „X“, **i) RNDr. Z. K.**, nar. „X“, bytem „X“, **j) Ing. J. K.**, nar. „X“, bytem „X“, **k) Ing. Z. Š.**, nar. „X“, bytem „X“, **l) Ing. J. F.**, nar. „X“, bytem „X“, **m) Ing. K. M.**, nar. „X“, bytem „X“, **n) Ing. P. S.**, nar. „X“, bytem „X“, **o) Ing. P. L.**, nar. „X“, bytem „X“, **p) Ing. I. J.**, nar. „X“, bytem „X“, **c) Mgr. Ing. Š. H.**, nar. „X“, bytem „X“, **q) Mgr. R. S.**, nar. „X“, bytem „X“, **r) Ing. M. S.**, nar. „X“, bytem „X“, zastoupených prof. JUDr. Alešem Gerlochem, CSc., advokátem se sídlem v Praze 2, ul. Botičská č. p. 4, PSČ 128 00, proti **žalovanému: Ministerstvu vnitra České republiky, odboru veřejné správy, dozoru a kontroly**, se sídlem v Praze 4, náměstí Hrdinů č. p. 1634/31, PSČ 140 21, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 10. 2016, č. j. MV-159669-65/ODK-2014,

t a k t o :

- I. Řízení se z a s t a v u j e.

- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci se společnou žalobou, která byla podána jejich společným právním zástupcem u zdejšího soudu dne 30. 4. 2015, původně domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra ze dne 7. 4. 2015, č. j. MV-159669-17/ODK-2014, jímž bylo na základě odvolání V. B. zrušeno rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 3. 3. 2015, č. j. 80/KH/2014, JID: 32906/2015/KUUK, a vrácena věc krajskému úřadu k dalšímu řízení, kdy prvostupňovým rozhodnutím byla odmítnuta žádost V. B. o poskytnutí informací o tom, jaký plat a jaké odměny pobírali v letech 2010 až 2014 vedoucí jednotlivých odborů žalovaného, poradci hejtmana, náměstků a radních a ředitel žalovaného, čili informace o platech a odměnách žalobců. Podáním ze dne 16. 11. 2016 ovšem žalobci prostřednictvím svého společného právního zástupce soudu sdělili, že s ohledem na vývoj stále probíhajícího správního řízení nově žalobou brojí proti rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra ze dne 12. 10. 2016, č. j. MV-159669-65/ODK-2014, jímž bylo na základě odvolání V. B. zrušeno rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 9. 9. 2016, č. j. 80/KH/2014, JID: 136555/2016/KUUK, a vrácena věc krajskému úřadu k dalšímu řízení, kdy prvostupňovým rozhodnutím byla opětovně odmítnuta žádost V. B. o poskytnutí informací o tom, jaký plat a

jaké odměny pobírali v letech 2010 až 2014 vedoucí jednotlivých odborů žalovaného, poradci hejtmana, náměstků a radních a ředitel žalovaného, čili informace o platech a odměnách žalobců. Současně žalobci v závěru podání ze dne 16. 11. 2016 požádali, aby soud přiznal žalobě odkladný účinek.

Z výše uvedeného vyplývá, že žalobci po podání původní žaloby dne 30. 4. 2015, která byla u soudu zaevidována pod sp. zn. 15 A 51/2015, začali postupně měnit žalobou napadené rozhodnutí, a to s ohledem na průběh stále neskončeného správního řízení, v němž jsou žalovaným průběžně vydávána po sobě se vršící „konečná“ rozhodnutí mající charakter rozhodnutí ve smyslu ust. § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), z pohledu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 10. 2015, č. j. 9 As 154/2015 – 49, který je dostupný na www.nssoud.cz a jímž je soud v předmětném případě vázán. Nicméně soud ve vztahu k žalobcům poznamenává, že v rámci správního soudnictví není přípustné v průběhu soudního řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu postupně měnit žalované rozhodnutí, a proto soud o následném rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 10. 2016, proti němuž žalobci postupně začali brojit v předmětném soudním řízení s argumentací, že každé předchozí rozhodnutí je již „překonáno“ následným rozhodnutím žalovaného, vedl samostatné soudní řízení evidované pod sp. zn. 15 A 35/2017.

Podle ust. § 2 odst. 2 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), je poplatníkem soudního poplatku ten, kdo podal žalobu ve věci správního soudnictví, a podle ust. § 4 odst. 1 písm. a) téhož zákona vzniká poplatková povinnost jejím podáním. Poplatek ve výši 3.000,- Kč [položka č. 18 bod 2 písm. a) sazebníku soudních poplatků] a poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve správním soudnictví ve výši 1.000,-Kč [položka 20 sazebníku soudních poplatků] byly přitom splatné podle § 7 odst. 1 věty první zákona o soudních poplatcích vznikem poplatkové povinnosti.

Žalobci ani jednu ze svých poplatkových povinností při podání žaloby nesplnili, tudíž je soud prostřednictvím jejich společného právního zástupce výzvami ze dne 12. 1. 2017 učiněnými ze strany soudu vůči každému ze žalobců, když každého z nich samostatně tíží poplatková povinnost, vyzval k zaplacení soudního poplatku za žalobu a za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě a zároveň každého žalobce upozornil, že řízení bude zastaveno, pokud poplatky nebudou jím ve lhůtě pěti dnů od doručení výzev zaplacený. Výzvy k zaplacení soudních poplatků byly právnímu zástupci žalobců řádně doručeny do jeho datové schránky dne 12. 1. 2017.

V daném případě však došlo k marnému uplynutí lhůty pro zaplacení, a to v případě všech žalobců, když žádný ze žalobců, a to ani prostřednictvím jejich právního zástupce, ve stanovené lhůtě a ani později ke dni rozhodnutí soudu poplatky za žalobu či za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě nezaplatil.

Na základě této skutečnosti soud podle ust. § 47 písm. c) s. ř. s. a ust. § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích řízení o žalobě ve výroku usnesení ad I. zastavil.

Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, soud současně v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve výroku usnesení ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 30. ledna 2017

JUDr. Markéta L e h k á, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Zlatová